

som nu er færdigt, havde været prøvet, og Marineministeren udtalte allerede dengang, at det sandsynligt vilde være hans Hensigt at foreslaa et mindre Bølsb til Paabegyndelse af et nyt Dvelfesskib, der kunde bruges til at gaa i Fart over Atlanterhavet, og som i sin Tid kunde komme til at træde istedetfor en af de nuværende Fregatter, Sjælland eller Jylland. Dette har Marineministeren ogsaa forsøgt udført, idet han har foreslaaet at bevilge 100,000 Kr. til Paabegyndelse af en saadan upantsret Korvet med luftet Batteri, som skulde være af den Størrelse, at der paa den kunde indvies 400 Mand, altsaa omtrent det samme Antal, som nu kan indvies paa Sjælland eller Jylland. Jeg tror, at, da det er givet, at de to Fregatter som vi nu have, ere gamle og meget snart desværre maa kasseres, det kan være nogle Aar endnu, men der er da kun Spørgsmaal om en 3—4 Aar, saa er det aldeles nødvendigt for os at anskaffe et saadant Skib, som her er forlangt. Det er jo ogsaa anerkjendt fra Flextallets Side, saavidt jeg har kunnet forstaa, at et saadant Skib maa man gaa til at bygge. Nu er Spørgsmaalet blot det, om vi skulle tage vor Beslutning iaar, eller opsætte at tage den til næste Aar. Jeg kan ikke se, at der fra et finantsielt Synspunkt kan hentes nogen Grund til dette sidste. At de 100,000 Kroner, der bevilges nu, ikke finantsielt taget stiller Balancen paa en saadan Maade anderledes, at det kunde gjøre noget rimeligt Indtryk, forekommer mig dog siensynligt, og jeg ser heller ikke, at, fordi vi bevilge 100,000 Kroner iaar, det dermed er givet, at vi just skulde bevilge en særdeles stor Sum næste Aar. Det følger ikke heraf. Det, som det dog vel til Syvende og Sidst kommer an paa, vil være det, hvor hurtigt det vil være fornødt saavel for Marinen som finantsielt taget — de to Ting overveiede mod hinanden — at fuldende saavel Torpedoskibet Lørdenskjold, som nu er under Bygning, som den projekterede upantsrede Korvet. Denne Overveielse kan, naar man, som det synes, er enig om, at Skibet skal bygges, foretages ligesaagodt næste Aar og de følgende Finantsaar, hvad enten man har besluttet Skibets Bygning nu eller ei. Der er ikke nogen som helst Tvang paa det høie Thing til at bevilge en større Sum i det følgende Finantsaar, end det selv maatte finde rigtigt, fordi det allerede nu gaar til at fastslaa, at et saadant Skib skal bygges. At det tillige, som det nærmere blev udfølet og gjort gjældende saavel i Betænkningen til 2den Behandling, som af os under Forhandlingen ved 2den Behandling, for Arbeidets Skyld paa Værftet ligeledes maa anses for om ikke absolut nødvendigt, saa dog nærmende sig dertil, at man allerede iaar kom til det Resultat, at et saadant Skib skal bygges, skal jeg dog endnu lægge nogen Vægt paa, skjøndt det Væsentligste naturligvis er det, at Marinen trænger til et saadant Skib. Ogsaa Forslaget under Nr. 76 om at paabegynde Bygningen af en Seilbrig

til Dvelfesskib skal jeg meget anbefale, idet jeg i saa Henseende skal henvise til, hvad der ved Finantslovens 2den Behandling blev gjort gjældende ikke alene af mig, men ogsaa af den høitærede Marineminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen). Jeg tror virkelig, at det blev gjort tydeligt for det høie Thing dengang, at et saadant Dvelfesskib er nødvendigt, og jeg tror ogsaa, at jeg, efter at have hørt den ærede Ordsførers Bemærkninger idag, maa sige, at han, skjøndt han tidligere har været Modstander deraf, dog er kommen til den Anskuelse, at et saadant Skib kan have sin store Betydning. Ogsaa her er det altsaa til Syvende og Sidst rent finantsielt Spørgsmaal: skulle vi bevilge iaar eller skulle vi opsætte at tage Beslutning derom til næste Aar. Der er ikke Tale om at binde Rigsdagens Bevillinger for en lang Arrække. Der er ikke Tale om et Skib til 2,400,000 Kr., men kun til — om jeg ikke tager feil — 120,000 Kr., som det finantsielt taget er aldeles ligegyldigt, om vi give denne Bevilling eller ei. Altsaa naar man virkelig var kommen til den Anerkjendelse her i Thinget, at et saadant Skib er nødvendigt for den gode Uddannelse af Flaadens Befalingsmandskab, Flaadens Underofficerer, vil det virkelig ikke være rigtigt at opsætte længere at tage Beslutning derom. Man har hidtil staaet paa et andet Standpunkt, man har i og for sig ment, at det var urigtigt, unødigt, men naar man nu synes at være kommen til at indse, at det er rigtigt, at det er nødvendigt at faae et saadant Skib, hvorfor saa opsætte til næste Aar, da der, som sagt, ikke i finantsiel Henseende kan siges Noget som helst imod det. Det er for formelt at tale om, at man aldeles ikke skulde kunne vedtage Noget til 2die Behandling, fordi man havde forkastet det til 2den Behandling. Jeg kan naturligvis forstaa det, naar der var Tale om store Ting og om at binde for lang Tid; men naar der kun er Tale om en forholdsvis Ubetydelighed, og man virkelig synes at være bleven bedre oplyst under Sagens fortsatte Behandling i Thinget, synes jeg nok, man kunde gaa ind paa dette Forslag. Et andet Mindretal har stillet et Underendringsforslag, som jeg ikke veed, hvad den ærede Minister vil sige til. Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg ganske vist kan være enig med det ærede Mindretal i, at dette Skib ogsaa kan og bør bruges paa den af det antydede Maade, men at jeg rigtignok finder det mindre heldigt at give en for al Fremtid gjældende Lovbestemmelse om dette Skibs Brug ved et enkelt Aars Finantslov. Det er i alt Fald ikke meget korrekt, men jeg veed ikke, om den ærede Marineminister vil gaa ind derpaa; kan han gaa ind derpaa, kan jeg ogsaa gjøre det. Jeg er nemlig i og for sig ikke uenig i den Tanke, som ligger til Grund for dette Underendringsforslag, tværtimod er jeg enig deraf. — Hvad Forslaget under Nr. 80 angaar at bevilge 100,000